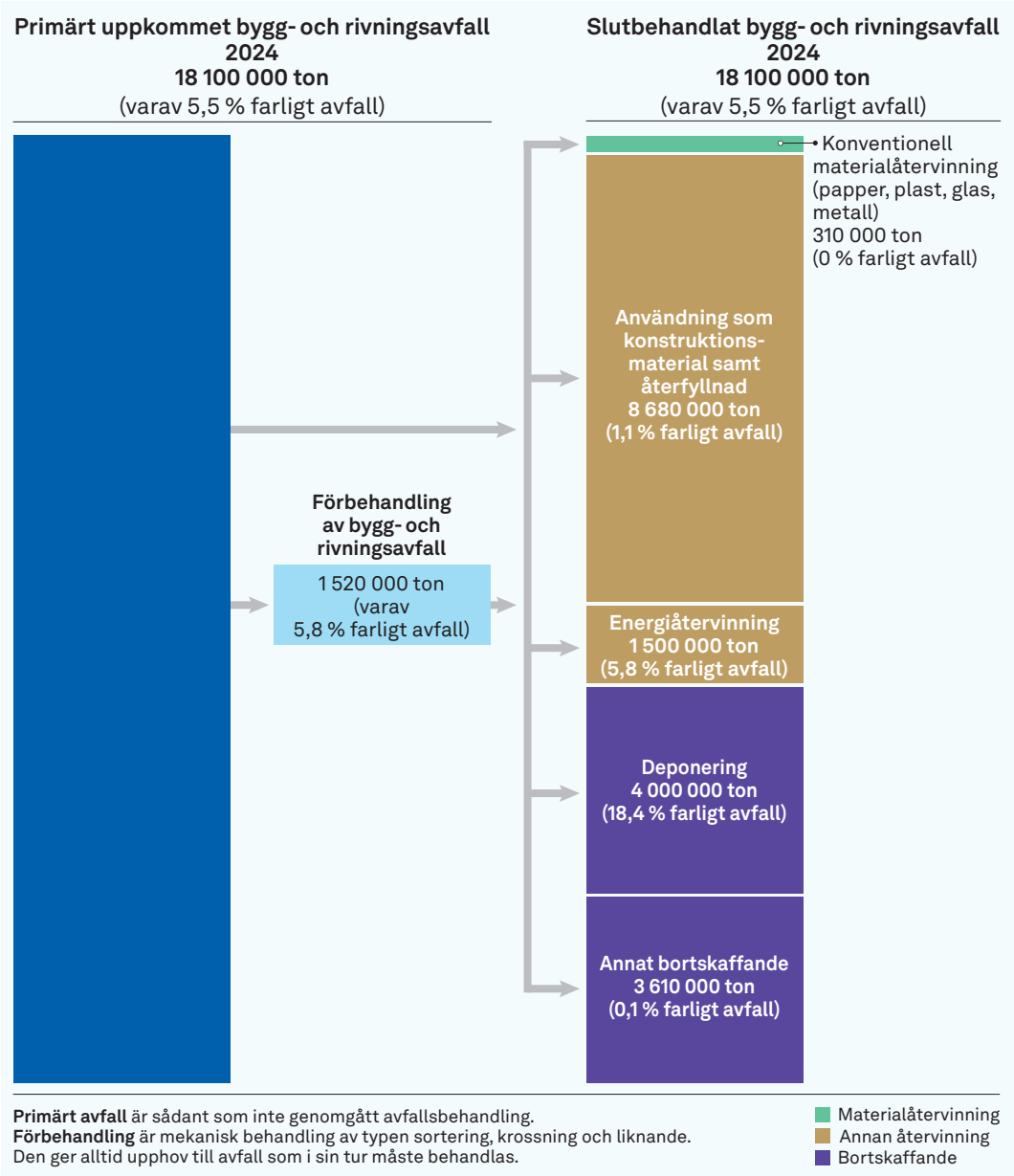
NATUR VÅRDS VERKET

STATISTIKBLAD AVFALL

Bygg- och rivningsavfall

Bygg- och rivningsavfall är avfall som uppkommer som en direkt följd av bygg- och rivningsaktiviteter och är definierat enligt kapitel 17 i avfallsförteckningen i avfallsförordningen (2020:614). I begreppet ingår även avfall från anläggningsarbeten som vägar, järnvägar och hamnar, liksom massor från muddring av farleder och hamnar. Bygg- och rivningsavfall kan skapas i alla branscher och i hushåll, men den största mängden uppkommer i branschen Byggverksamhet.

2024 uppstod 18,1 miljoner ton bygg- och rivningsavfall i Sverige, varav cirka 984 000 ton var farligt avfall. Det motsvarar 1,7 ton respektive 91 kilogram per person. Av detta förbehandlades 1,5 miljoner ton innan det gick till slutbehandling.

Primärt avfall är sådant som inte genomgått avfallsbehandling.
Förbehandling är mekanisk behandling av typen sortering, krossning och liknande. Den ger alltid upphov till avfall som i sin tur måste behandlas.

Bild: Michael Erhardsson, Mostphotos

I statistiken ingår bygg- och rivningsavfall som hanteras av tillståndspliktiga avfallsanläggningar samt muddermassor som dumpas i havet. Det innebär exempelvis att schaktmassor från ett vägarbete som används direkt vid ett annat vägarbete inte ingår.

Datakällorna utgörs av den utökade rapporteringen av bygg- och rivningsavfall som alla tillståndspliktiga avfallsanläggningar rapporterar i miljörapporterna, samt uppgifter från Havs- och Vattenmyndigheten om muddermassor som dumpas i havet och omfattas de internationella avtalen Helsingforskonventionen[1] (Helcom) och Oslo-Paris-konventionen[2] (Ospar).

De största mängderna bygg- och rivningsavfall kommer från infrastruktur- och anläggningsprojekt samt muddring. De dominerande avfallsslagen är jord (schaktmassor), mineralavfall från bygg och rivning (betong, tegel, klinker, asfalt och liknande) samt muddermassor.

Vad händer med avfallet?

Den vanligaste behandlingen av bygg- och rivningsavfall är att det återvinns som konstruktionsmaterial (8,7 miljoner ton eller 48 procent av det totala bygg- och rivningsavfallet), följt av deponering (4,0 miljoner ton, 22 procent) och energiåtervinning (1,5 miljoner ton, 8 procent). Konventionell materialåtervinning, som återvinning av metaller, plast och glas, står för 310 000 ton, 1,7 procent av det totala bygg- och rivningsavfallet.

2024 stod bygg- och rivningsavfallet för ungefär 43 procent av Sveriges avfall (när gruvavfallet räknas bort). Därför är det av särskilt stor vikt att detta avfall minimeras och att hanteringen förbättras så att klimatpåverkan kan minska och resurshushållningen förbättras.

Sverige når inte EU:s återvinningsmål

EU:s avfallsdirektiv anger att förberedandet för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt byggnads- och rivningsavfall exklusive jord- och muddermassor ska vara minst 70 viktprocent. Att dessa avfallstyper exkluderas betyder att en stor del avfall från bygg-, rivnings- och anläggningsarbete inte räknas in i återvinningsmålet. Av de 18,1 miljoner ton bygg- och rivningsavfall som uppstod 2024 var det endast ungefär 4,7 miljoner ton som omfattades av återvinningsmålet.

Återvinningsgraden 2024 var 58,6 procent. Sverige har alltså inte nått EU:s återvinningsmål. Nivån kan förklaras dels av att mycket avfall fortfarande deponeras (framför allt mineralavfall), dels av att mycket träavfall går till energiåtervinning som inte räknas som återvinning enligt återvinningsmålet. En del blandat avfall går till sortering och mekanisk bearbetning, varav ungefär 70 procent till materialåtervinning, resten till energiåtervinning eller deponering.

1. Konventionen för skydd av den marina miljön i Östersjön.
2. Konventionen för skydd av den maritima miljön i nordöstra Atlanten.

MER INFORMATION

Enheten för miljöanalys och avfallsstatistik, Naturvårdsverket, 010-698 10 00, avfallsstatistik@naturvardsverket.se

Läs mer: Naturvårdsverkets fakta om avfall
SCB:s statistikdatabas – Avfall, uppkommet och behandlat

© Naturvårdsverket 2026

Text och utformning: SMED, Svenska MiljöEmissionsData

NATUR VÅRDS VERKET